Interview met de filmmaker
Lucas Paleocrassas over Bugboy

Waarom en hoe ben je documentaires gaan maken?
Ik heb communicatie gestudeerd, maar ben films gaan maken omdat ik gefascineerd ben door de emoties die vaak verborgen blijven in het dagelijks leven. Ik ben vooral geïnteresseerd in mensen die op hun eigen manier hun plek in de wereld proberen te vinden. Documentaire voelde voor mij als de eerlijkste manier om die verhalen te onderzoeken. Het brengt ons dichtbij echte mensen en ervaringen en kan emotioneel zijn, maar ook helpen om anders naar de wereld te kijken.

Ik vind het mooi dat documentaires buitengewone verhalen kunnen vinden in gewone levens. Mijn film volgt een jongen met een bijzondere passie voor insecten. Door zijn wereld serieus te nemen, ontdekken we hoeveel gevoel, kennis en magie daarin zit.

Waarom wilde je deze film maken?
Georges liefde voor insecten vertelt een groter verhaal over eenzaamheid, identiteit en opgroeien. Zijn passie helpt hem om zichzelf en zijn omgeving beter te begrijpen. De film laat zien dat anders zijn geen zwakte hoeft te zijn. Juist datgene waarin je afwijkt, kan een kracht worden. Daarnaast hoop ik dat de film mensen uitnodigt om met meer aandacht en respect naar de natuur te kijken.

Wat was de grootste uitdaging?
De grootste uitdaging was geduld hebben. In een documentaire moet je wachten tot echte momenten ontstaan; je kunt ze niet afdwingen. Ook het filmen van insecten van heel dichtbij vroeg veel tijd en precisie.

George was in het begin verlegen. Daarom heb ik eerst tijd met hem doorgebracht zonder camera, bijvoorbeeld wanneer hij buiten naar insecten zocht. Zo ontstond vertrouwen en voelde filmen uiteindelijk natuurlijker.

Kun je iets vertellen over de samenwerking met je crew?
We werkten met een klein team waarin vertrouwen en geduld belangrijk waren. Voor het eerst filmde ik niet alles zelf, maar werkte ik samen met een cinematograaf. Zo konden we mijn observerende stijl combineren met een meer filmische beeldtaal. Met macrolenzen brachten we de insectenwereld heel dichtbij. We wilden zichtbaar maken hoe bijzonder en levendig die kleine wereld is. Ook het geluid van de insecten speelt een belangrijke rol in de sfeer van de film. De cinematograaf en sound designer verrijkten mijn observerende stijl met een zorgvuldig vormgegeven beeld- en geluidswereld.

Wat hoop je dat jongeren van de film kunnen leren?
Ik hoop dat leerlingen zien dat het goed is om anders te zijn en dat je je passie niet hoeft te verbergen. Nieuwsgierigheid kan je juist helpen om jezelf en anderen beter te begrijpen. Daarnaast hoop ik dat de film aanzet tot meer empathie: voor mensen die anders zijn, maar ook voor de natuur om ons heen. Soms moet je beter kijken naar wat klein, stil of onbekend is om te ontdekken hoeveel waarde het heeft.